viure als pirineus

L'Associació de Dones de Cerdanya publica el manifest del 8 de març

viurealspirineus | 18 de febrero de 2021



Associació de Dones de Cerdanya /PIRINEUS TV

"Les dones som més de la meitat de la població i seguim suportant una situació de desigualtat estructural, econòmica, social i cultural, una bretxa salarial laboral, i una violència específica".

Dia internacional de la dona treballadora - *8 de març*

És curiós com any rere any, quan arriba la data del 8 de març, continuem parlant sempre del mateix: Les dones som més de la meitat de la població i seguim suportant una situació de desigualtat estructural, econòmica, social i cultural, una bretxa salarial laboral, i una violència específica.

És molt costós aconseguir visibilitat, tot i que tenim organismes que ajuden en aquesta tasca, com poden ser l'Institut català de la dona, el Ministeri d'igualtat d'Espanya i ONU dones, entre d'altres,que promouen campanyes de sensibilització envers la igualtat i fomenten l'empoderament de les dones. No obstant això, ara per ara, la discriminació per raó de sexe, origen racial, religió, ideologia, orientació sexual, identitat de gènere, discapacitat o qualsevol altra circumstància personal o social, segueix planejant en tots els àmbits de la nostra vida.

L'últim any hem hagut de conviure amb una nova realitat, una crisi mundial provocada pel virus de la Covid-19. Una situació sense precedents que ens ha desconcertat, que ha trastocat els nostres valors i les

nostres emocions. Hem hagut de passar de l'amor, de la responsabilitat i de la cura de les nostres persones estimades, a un nou escenari que ens exigia deixar-les soles en els hospitals, en les residències, en les llars.A més, la nostra interacció social s'ha reduït dràsticament i tots els nostres hàbits s'han vist modificats.

La duresa de totes les mesures que s'han adoptat, va tenir el seu punt més àlgid el mes de març, moment en què vam quedar confinats a les nostres llars.

En aquells moments les denúncies per violència masclista van baixar molt, però la violència com a tal no desapareix d'un dia per l'altre, al contrari, va augmentar substancialment. És a dir, van baixar les denúncies, però va augmentar la violència, com s'explica? La resposta és quedurant aquelles setmanes les víctimes no **es varen atrevir** a denunciar, es van veure obligades a conviure les 24 hores del dia amb el seu botxí, van haver de suportar una situació d'aïllament i de control per part del seu agressor. Des de l'associació tot el suport cap aquestes dones.

Més enllà de l'impacte provocat a la vida de milions de persones a tot el món, la pandèmia del coronavirus ha colpejat durament l'evolució de l'economia globalment. Aquesta situació ha fet enrederir les condicions laborals de milers de persones i per descomptat les dones han sigut i són les més perjudicades.Segons un recent estudi del BBVA, la tassa de nous aturats en el segon i tercer trimestre del 2020 ha sigut bastant més alta en les dones que en els homes i això segueix ampliant la bretxa laboral de gènere, que mai ha deixat d'existir. En aquest informe s'ha destacat que sectors com el comerç, l'hostaleria, educació, activitats artístiques, i altres serveis, concentren més del 50% de l'ocupació de les dones i són precisament aquests sectors els que estan més implicats en l'impacte de la pandèmia i on s'ha generat més destrucció de llocs de feina.

Vull fer una incidència especial amb la greu situació que pateix un col·lectiu que històricament ha estat ocultat,discriminat i abandonat per la societat en el seu conjunt, un col·lectiu que no alça la veu, que no es fa veure, que no reclama els seus drets, ***LES DONES DISCAPACITADES*** i les seves cuidadores.

El mercat laboral està gairebé vetat a aquestes dones, que pateixen una doble estigmatització, ser dones i a més discapacitades. Les poques que troben feina,per poder aconseguir ser l'escollida han de demostrar més qualitats que una treballadora "normal",han de suportar que els seus sous siguin més baixos que els "normals", és a dir han de lluitar més que les treballadores "normals" per trencar un seguit d'estereotips instaurats a la nostra societat.

Una dada significativa, segons un informe d'Autisme Europa, entre el 80 % i el 90% de les dones amb TEA (trastorn de l'espectre autista)en edati en disposició de treballar, no tenen feina. Aquest col·lectiu és un dels que manifesta tenir les dificultats més grans, dins del grup de discapacitats, per poder accedir a una ocupació laboral.

La clau per aquestes dones i per tot el col·lectiu de discapacitats en general, podria ser una formació continuada i adaptada a les seves necessitats,en tots els aspectes, escolar, laboral, lúdica, cultural, etc. Però per desgràcia, en la majoria de casos, també en aquests àmbits es veuenvulnerats els seus drets.Fins i tot associacions, ong's, fundacions, escoles i organismes de l'administració pública que encapçalen la lluita pels drets i els interessos de les persones amb discapacitat, acaben reduint la seva activitat reivindicativa al mínim.

La llei diu que les empreses i administracions amb més de 50 treballadors, tenen l'obligació de reservar un 2% de la plantilla per persones amb discapacitat. Però feta la llei, feta la trampa.... No és el mateix contractar una persona amb una discapacitat del 33 %, que una amb un 75 %. Aquests processos d'ocupació laboral no estan adaptats a les necessitats reals dels discapacitats i molt menys per aquells que tenen un grau més sever de discapacitat, que queden automàticament exclososi sense poder fer al·legacions que tinguin en compte la seva situació. Fins i tot hi ha empreses que tenen la barra de dir que "el lloc reservat no és l'adequat pel teu tipus de discapacitat", quan la veritat és que molts llocs de treball, amb les mesures d'adaptació i la formació adients, poden ser ocupats per persones amb un elevat grau de discapacitat. Així doncs, els empresaris es limiten a contractar treballadors que tenen una discapacitat del

33%i amb això ja compleixen la llei, tenen la bonificació de la seguretat social, donen una imatge simbòlica d'empresa integradora i a sobre tenen un treballador "normal", en fi una bona inversió.

Des de l'associació alcem la veu en favor d'aquest col·lectiu i reivindiquem que es tinguin en compte els seus drets, que tenen reconeguts a escala mundial en totes les institucions i que es vulneren de manera sistemàtica, sense cap mena de mirament.

Per acabar, us informo que aquest any a causa de la situació de pandèmia que estem vivim, el pròxim dia 8 de març, dia internacional de la dona treballadora, no es farà la nostra 26è edició del sopar de germanor que acostumem a fer les dones de Cerdanya. D'igual manera, tampoc podem fer l'excursió d'un dia que realitzàvem altres anys.

ASSOCIACIÓ DE DONES DE CERDANYA